

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 7. Ex quâ Confessione contrahitur obligatio Sigilli?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

Resp. II. Confessor interrogatus, an poenitentem absolverit, respondere debet se officio functum esse, non autem absolvisse: alioqui enim id affirmans de uno & non de altero, indicaret denegatam absolutionem: & sic indirectè revelaret Pœnitentis indispositionem, aut peccatum reservatum. Quare eadem debet esse responsio pro omnibus pœnitentibus, quos absolvit & quos non absolvit. Hinc dum danda sunt testimonia Confessionis auditæ; debet Confessor testari solum se audivisse Confessionem talis.

Porro etsi regulariter ita respondendum sit, non potest tamen damnari Confessarius, qui dicit se aliquem absolvisse, quando nullum est periculum pro aliis: quia hoc nullo modo est contra Sigillum, nec potest reddere Confessionem odiosam. Quòd si Sacerdos vocetur in jus à pœnitente, ut rationem reddat denegatæ absolutionis, testari debet se nullum in hac exigenda ratione Superiorem agnoscere præter Deum.

Q. 7. Ex qua Confessione contrahitur obligatio Sigilli?

Resp. Contrahitur ex omni & sola Confessione Sacramentali. Confessio autem censetur Sacramentalis in ordine ad inducendam obligationem Sigilli, quæ ex intentione se accusandi secundum institutionem Christi, in ordine ad absolutionem aliquando obtinendam, fit ei, qui bonâ fide creditur Judex legitimus,

mus, etiamsi non sequatur vera absolutio quavis de causa. Hoc enim necessarium est ad securitatem Sacramenti.

Hinc Sigillum obligat 1. Etiamsi Confessio facta sit Laico, vel Sacerdoti non approbato, quem Pœnitens bonâ fide putat esse Sacerdotem & legitimum Judicem: nam defectus huius obligationis cederet in detrimentum Confessionis validæ, quæ inde minùs secura redderetur, propter periculum ne quis malitiosè fingat se Sacerdotem approbatum, aut se esse putet cum non sit. 2. Etiamsi Sacerdos non habeat intentionem conficiendi Sacramentum & absolvendi. Alioqui Pœnitentes possent facilè decipi, & metus huius deceptionis multos deterreret à Confessione, obessetque securitati Sacramenti. 3. Etiamsi pœnitens confiteatur sine Contritione & voluntate recipiendi absolutionem; sed tamen cum intentione se Sacerdoti tanquam Dei Ministro subijciendi & accusandi, vel ut ab eo aliquo modo adjuvetur, & dirigatur in ordine ad id, quod deesse iudicat, ut possit absolutionem aliquando obtinere: nam ex communi, talis Confessio quoad effectum inducendi Sigillum est Sacramentalis, licet non sufficiat ad valorem Sacramenti.

Econtra non contrahitur obligatio Sigilli ex Confessione, quæ fit solùm ex intentione irridendi, decipiendi, vel inducendi Confessarium in peccatum; aut si extra Tribunal quis dicat se, id quod narraturus est, committere

Sigillo Confessionis: quia obligatio Sigilli est annexa soli Confessione instituta à Christo, vel ei cujus revelatio in Confessione à Christo instituta detrimentum cederet.

Hinc oritur solum obligatio secreti naturalis ex eo quòd aliquis committens secretum Sacerdoti, dicat se illud ei committere sub secreto Confessionis, & Sacerdos sic admittat. Ita S. Th. in 4. dist. 21. q. 3. a. 1. q. 3. ad 2. nam secretum Confessionis religiosum, soli Confessione proprium est. Addit Sylvius hanc admissionem non carere irreverentiâ Sacramenti, cum nullum arcanum possit secreto Confessionis æquiparari.

Q. 8. Quinam contrahunt obligationem Sigilli?

Resp. Si omnes, qui immediatè vel mediatè, licitè vel illicitè, habent ex Confessione Sacramentali notitiam rei cadentis sub Sigillum: nam si omnes tenentur secreta servare ea, quorum revelatio redderet Confessionem onerosam ac odiosam, & ab ea homines deterreret. At si homines scirent aliquos tales posse aliqua ex Confessione cognita revelare, averterentur Confessionem, & ab ea averterentur. Prætereà cum quid prohibetur, prohibentur omnia quæ sequuntur ex illo. Reg. 39. Jur. in 6. Igitur securitas ac reverentia Sacramento debita exigit, ut quævis notitia per Confessionem solam quovis modo parta nunquam possit communicari sine expressa licentia pœnitentis, ne Sacramentum reddatur difficilius & odiosum.

Hinc